C31409513

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 8.maijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese A.Freimane,

izskatīja rakstveida procesā AS „SMP bank" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

AS „SMP Bank" (turpmāk tekstā arī Banka) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk tekstā atbildētāja) par parāda Ls 1095,88 piedziņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1719., 1720., 1722., 1756., 1934. un 1943.pantu.

Prasībā norādīts, ka 2009.gada 3.augustā starp AS „SMP Bank" un atbildētāju tika noslēgts kredīta līgums Nr.PKK-268/0809, saskaņā ar kuru banka izsniedza atbildētājai aizdevumu Ls 663 apmērā. Saskaņā ar līguma noteikumiem aizdevuma atmaksas termiņš ir 2012.gada 2.februāris, bet banka norāda, ka atbildētāja līdz prasības celšanai ir atmaksājusi tikai Ls 37,73.

Banka lūdz piedzīt neatmaksāto aizdevumu Ls 625,27, līguma 1.5.punktā pielīgtos procentus par aizdevuma izmantošanu Ls 49,96, kas aprēķināti pēc procentu likmes 12% gadā, kā arī līgumsodu Ls 420,65 par aizdevuma atmaksas kavējumu, kuru atbildētāja pielīga maksāt saskaņā ar noslēgtā līguma 4.1.punktu. Apmierinot prasību, banka lūdz piedzīt tiesas izdevumus un atzīt bankai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

2013.gada 12.augustā tiesa nosūtījusi pusēm paziņojumu par lietas ierosināšanu, un noteikusi termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2013.gada 12.septembrim. 2014.gada 1.aprīlī pusēm nosūtīti paziņojumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2014.gada 8.maijā. Līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā atbildētāja paskaidrojumus tiesai nav iesniegusi, un neviena no pusēm nav lūgusi lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar materiāliem pievienoto 2009.gada 3.augusta kredīta līgumu Nr.PKK-268/0809 banka izsniedz, un atbildētāja saņem aizdevumu Ls 663 apmērā ar atmaksas termiņu līdz 2012.gada 2.februārim un pienākumu maksāt 12% gadā par aizdevuma lietošanas atvēlējumu (līguma1.2., 1.5.punkts).

Saskaņā ar noslēgtā līguma 1.3. un 1.4.punktu kredīta līgums noslēgts atbildētājas saistību refinansēšanai, kas izriet no 2008.gada 4.janvāra maksājuma kartes izsniegšanas apkalpošanas līguma Nr.MZI29953/194, un atbildētājas paraksts uz līguma apstiprina, ka atbildētāja aizdevumu ir saņēmusi.

Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Atbildētāja nav apstrīdējusi noslēgtā līguma tiesiskumu, un nav tiesai nav iesniegusi pierādījumus tam, ka savas saistības ir izpildījusi un saņemto aizdevumu līgumā noteiktā termiņā ir atmaksājusi. Pie šādiem apstākļiem tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja nav atmaksājusi bankai aizdevumu, kuras apmērs saskaņā ar noslēgto līgumu sastāda Ls 663. Līdz ar minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētājas ir piedzenams neatmaksātais aizdevums Ls 663 jeb EUR 943,36. Tiesas atzīst, ka prasītāja prasījums piedzīt pamatsummu Ls 625,27 apmērā nav pamata, jo piedzenamās pamatsummas parāds ir atbildētājas neatmaksātā aizdevuma pamatsummas, kas saskaņā ar pušu pielīgto līgumu sastāda Ls 663.

Civillikuma 1753.pantā ir noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti (Civillikuma 1946.pants).

Saskaņā ar noslēgtā līguma noteikumiem atbildētāja par aizdevuma izmantošanu pielīga maksāt 12% procentu gadā.

Tā kā atbildētāja nav tiesai iesniegusi pierādījumus saistību izpildi, no atbildētājas ir piedzenami procenti par aizdevuma izmantošanu Ls 49,96 jeb EUR 71,09 apmērā, kas aprēķināti par laika periodu no 2010.gada 10.augusta līdz 2013.gada 29.jūlijam.

Saskaņā ar noslēgtā līguma 4.1.punktu atbildētāja pielīga maksāt līgumsodu 24% gadā no nokavētās maksājuma summas, sākot ar pirmo maksājuma kavējuma dienu līdz pilnīgai nokavētā maksājuma izdarīšanas dienai.

Civillikuma 1716.pantā ir noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tādā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, pirmkārt, ja tieši tā bijis norunāts; otrkārt, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstajā laikā (Civillikuma 1720.pants).

Judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka tiesiskajās attiecībās sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu atzīstams soda samērīguma princips, un judikatūrā atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu, izvērtējot konkrēto lietas apstākļus, izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (SKC-113/2010). Šobrīd uz lietas izskatīšanas dienu likumdevējs ir izvērtējis līgumsoda samērīgumu un piemērošanu līgumattiecībās, Civillikuma 1716.panta trešajā daļā atzīstot, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra. Lai arī minētā panta noteikumi nevar tikt tieši piemēroti pušu tiesiskajās attiecībās, jo līgumsods ir aprēķināts par laika periodu līdz minētās normas spēkā stāšanās brīdim, tomēr tiesas vērtējumā tā ir atzīstama par likumdevēja noteiktu mērauklu soda samērīgumam.

Vadoties no minētā tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu bankai ir piedzenams līgumsods Ls 62,53 jeb EUR 88,97, kas atbilst 10% no pamatparāda apmēra.

Apmierinot prasību daļēji, no atbildētājas par labu bankai ir piedzenami tiesas izdevumi, proporcionāli apmierinātai prasījumu daļai. Tiesas apmierināto prasījumu apmērs šajā lietā sastāda EUR 1076,98. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu par šādu tiesas apmierināto prasījumu apmēru no atbildētāja piedzenama valsts nodeva EUR 161,55 (EUR 1076,98 x15/100). Papildus tam no atbildētāja ir piedzenami prasītāja samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 jeb EUR 4,70.

Tā kā kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi sastāda Ls 3,95 jeb EUR 5,62, ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu nesegtais apmērs EUR 0,92, ir piedzenami no atbildētāja par labu valstij.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 189.-195., 250.38 panta, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „SMP Bank", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, aizdevuma pamatsummu EUR 943,36, procentus par aizdevuma lietošanu EUR 71,09, kas aprēķināti par laika periodu no 2010.gada 10.augusta līdz 2013.gada 29.jūlijam, līgumsodu EUR 88,97 un tiesas izdevumus EUR 166,25, kopā EUR 1269,67 (viens tūkstotis divi simti sešdesmit deviņi euro 67 centi).

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 0,92 (92 centi), kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22.

Noteikt akciju sabiedrībai „SMP Bank" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas - 2014.gada 8.maija Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Freimane